

„S ...”

„S...”, început de cuvânt și sinteză atotcuprinzătoare, totodată, a intențiilor și realităților vizuale din prezenta expoziție: „S” de la „simfonie”, „S” de la „scriitură”, „S” de la „senzație”, „S” de la „spațiu”, „S” de la grafismul însuși al literei, ezitând grațios și echilibrat între o curbă deschisă și una închisă, aidoma gestului senzual urmărind ritmul pe pânză, „S” de la sinestezie, „S”...

Puternicul apetit pentru corelative vizuale al Patriciei lustin vizează indirect sinestezia, reținând-o doar ca pe o cale notabilă și posibilă. În urmărirea proiectului pe care și-l propune, posibilitatea de a trece dintr-un limbaj în altul, demersul pictural al artistei vizează mai degrabă un abstract în care, senzația sublimată păstrează coordonatele unei raționalități. Simfonie sincretică este un ansamblu clădit pe intenția de a transcrie fluxul continuu al unei simfonii în aparențe vizuale, în timp ce, Memorialul Pascal regăsește vizual curba intensității unei acute experiențe mistice pe care Pascal o trăiește în răstimpul a două ore și jumătate. Traduse pe pânză, simfonia, un mixaj personal al muzicii lui Rahmaninov, Stravinski și Ravel, precum și vibrația puternică a revelației dumnezeirii, se întâlnesc în necesitatea de a rezolva conflictul, considerat a fi fundamental pentru construcția celor trei limbaje: durată/ instantaneitate. Se știe că, în timp ce fraza muzicală sau cea scrisă își găsesc sensul în desfășurarea lor, percepția necesitând timp, pictura este considerată a fi o artă eminentă spațială, imaginea oferindu-se ochiului ca întreg nemijlocit. Intenția actului plastic urmărită în cele două ansambluri le înscrie într-o linie de gândire, recognoscibilă. Deloc singulară, tentația transcrierii consubstanțialității timp-spațiu și a ritmului ca respirație comună prinsă în capcana pânzei sau a spațiului-sunet, se regăsește în materie muzicală pentru novatori - Arnold Schönberg, Anton Webern, Janis Xenais,- și proiect de lucru pentru mai mult de un pictor - František Kupka, Francis Picabia, Robert și Sonia Delaunay, Școala de la Bauhaus, Paul Klee.

Marina Bejan